

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/58/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323011040
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323011040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 25.03.2023 pod sp. zn. 31T/63/2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2024, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

u obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom: D., okr. Galanta,
adresa na doručovanie: C., C. XX,

podľa § 40 ods.1 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 per analogiam upúšťa od potrestania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, na tom skutkovom základe, že

v objekte skladu Amazon Fulfillment Slovakia s.r.o. v Seredi na Amazonskej 4753/1 ako zamestnanec dňa 20.04.2023 v čase o 14.11 hod. odišiel na prestávku v odcudzenej modrej bunde Napapijri v hodnote 131,16 € a po prestávke sa vrátil na pracovisko bez nej, dňa 21.04.2023 v čase o 14.11 hod. odišiel na prestávku v odcudzenej sivej mikine Nike v hodnote 64,95 € a v čase o 17.21 hod. odišiel z pracoviska v mikine, v ktorej prišiel na pracovisko, ale v odcudzených teplákoch sivej farby Tommy Hilfiger v hodnote 56 €, dňa 26.04.2023 v čase o 1.01 hod. odišiel na prestávku v odcudzenej čiernej mikine Mister Tee (NASA) v hodnote 41,19 € a po prestávke sa vrátil na pracovisko bez nej, dňa 28.04.2023 v čase o 1.11 hod. si vyzliekol čiernu mikinu, pod ktorou mal oblečené odcudzené čierne tričko Adidas Originals v hodnote 71,34 €, dňa 29.04.2023 v čase o 1.01 hod. odišiel na prestávku v odcudzenom tmavomodrom tričku Adidas v hodnote 16,90 € a v ruke držal odcudzenú mikinu Champions v hodnote 53,73 € a po skončení pracovnej doby v čase o 4.10 hod. odišiel v odcudzenej súprave Nike v hodnote 79,99 €, dňa

03.05.2023 v čase o 1.01 hod. odišiel z pracoviska v odcudzenom čiernom tričku Guess v hodnote 35,70 € a po skončení zmeny v čase o 4.12 hod. mal na sebe oblečenú odcudzenú červenú mikinu Adidas v hodnote 29,15 € a čierne tepláky Armani v hodnote 69,93 €, čím spôsobil spoločnosti Amazon Fulfillment Slovakia s. r. o., IČO: 51 029 600, škodu vo výške 650,04 €.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému aj povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Amazon Fulfillment Slovakia s. r. o., IČO: 51 029 600, sídlo Amazonská 4753/1, Sereď, škodu vo výške 246,70 €,

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného Amazon Fulfillment Slovakia s. r. o., IČO: 51 029 600, sídlo Amazonská 4753/1, Sereď, odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 90-91 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, namietajúc nim výrok o uloženom treste a náhrade škody s tým, že v danom prípade mu mohol okresný súd po učenom vyhlásení o vine uložiť i alternatívny trest vo forme trestu povinnej práce a poškodeného odkázať s celým jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Okresný prokurátor odvolanie proti rozsudku okresného súdu nepodal, k odvolaniu obžalovaného sa i napriek výzve súdu nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obhajcu obžalovaného a za splnenia zákonných podmienok (s písomným súhlasom obžalovaného) v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla s poukazom na novelu Trestného zákona účinnú od 06.08.2024 rozhodnúť o odvolaní postupom podľa § 2 ods.2 Trestného zákona.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že pokiaľ ide o odvolanie proti výroku o náhrade škody, na tomto netrvá a ďalej poukázal na písomné dôvody odvolania v súvislosti s výrokom o treste a taktiež novelizované znenie Trestného zákona účinného od 06.08.2024, z ktorého vyplýva, že stíhaný trestný čin už nie je trestným činom, avšak je potrebné vziať do úvahy vyhlásenie o vine obžalovaného, ktoré je právoplatné vo vzťahu k vine a preto ponecháva rozhodnutie na úvahe odvolacieho súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Celkom na úvod krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a toto jeho vyhlásenie bolo okresným súdom i prijaté a teda prvostupňový súd dokazovanie, v akom menovaný obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykonan, a vykonal výlučne dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhradou škody.

V tejto súvislosti je potrebné tiež uviesť, že vzhľadom na vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré učinil obžalovaný na hlavnom pojednávaní a ktoré súd uznesením prijal, je toto súdom prijaté vyhlásenie o vine neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. S poukazom na rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu krajský súd pripomína, že ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku.

V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného

alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku). [Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 12/2017].

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, po preskúmaní trestného spisu, nakoľko odvolací súd nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine a keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie do výroku o uloženom treste obžalovaným, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok a (mimo iného) zistil nasledovné. K napadnutému výroku o treste:

V danej súvislosti je potrebné v prvom rade uviesť, že v období od spáchania predmetného trestného činu do rozhodnutia odvolacieho súdu, hoci ešte nie v čase rozhodovania okresného súdu, došlo k zmene znenia Trestného zákona /zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony/, a to v dôsledku jeho novely zákonom č. 40/2024 Z. z. účinné od 06.08.2024, podľa ktorého skutok, za ktorý bol obžalovaný uznávaný vinným, už nie je trestným činom (nakoľko výška škody spôsobená predmetnou krádežou v danom prípade neprekročila potrebnú hranicu malej škody, t.j. viac ako 700 Eur). Zároveň ustanovenie § 405a Trestného poriadku a nasl. ukladá súdu povinnosť v prípade, ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, preskúmania právoplatných rozhodnutí súdu vydaných na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný.

Podľa § 405a ods. 1 Trestného poriadku ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný.

Podľa § 405b ods. 1 veta prvá Trestného poriadku ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná.

Podľa § 437k ods.7 Trestného poriadku trest, ktorý bol právoplatne uložený pred 15. marcom 2024 a ktorý nebol ešte celkom vykonaný, za čin, ktorý podľa tohto zákona v znení účinnom od 15. marca 2024 nie je trestným činom, sa vo zvyšnom rozsahu nevykoná.

Podľa § 2 ods.1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 2 ods.2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa § 84 Trestného zákona trestnosť činu, ktorý mal v čase spáchania znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti tohto zákona, zaniká, ak neskorší zákon ustanoví, že tento čin nie je trestným činom.

Ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona obsahuje výnimku zo zákazu retroaktivity premietnutím zásady nullum crimen sine lege obsiahnutej v čl. 50 ods. 6 Ústavy SR (rovnako tak čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Vzhľadom na objektívny časový odstup medzi spáchaním činu a rozhodovaním súdu o jeho trestnosti trestné právo hmotné v súlade s medzinárodným právom a Ústavou SR garantovanými právami a slobodami pripúšťa retroaktivitu, no iba v prípade, ak je táto v prospech páchatel'a (rovnako tak aj v odseku 2 a 3 ďalej).

Povolená retroaktivita v prospech páchatel'a sa aplikuje rovnako ako v prípadoch posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Princiálne sa však aplikuje najskôr právna úprava účinná v čase rozhodovania o trestnom čine, pričom podmienka skúmania možnosti uloženia trestu musí prejsť testom "výhodnosti" pre páchatel'a. Ak by v čase rozhodovania bol druh trestu pre páchatel'a menej priaznivý ako druh trestu, ktorý bolo možné za daný skutok uložiť v čase spáchania trestného činu, súd je povinný uložiť druh trestu podľa právnej úpravy účinnej v čase spáchania trestného činu, ak je v čase rozhodovania taký druh trestu účinným zákonom dovolený. Ak v čase rozhodovania nadobudnú účinnosť viaceré zákony,

uloženie trestu bude možné podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Aj v tomto prípade teda zákonná úprava premieta do právnej reality čl. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: "Nikoho nemožno uznať za vinného zo spáchania trestného činu na základe skutku alebo opomenutia, ktoré v čase jeho spáchania nie je považované podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva za trestný čin. Takisto nesmie byť uložený trest prísnejší, než aký bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu."

Akceptujúc vyššie citované zákonné ustanovenia, odvolací súd konštatuje, že vo výroku o treste napadnutého rozsudku u obžalovaného nastal stav, pre ktorý zmena Trestného zákona znamená priaznivejšie postavenie obžalovaného. V danom prípade bolo potrebné postupovať podľa znenia Trestného zákona po prijatí jeho novely účinnej od 06.08.2024 (aj s poukazom na vyššie procesnoprávne ustanovenia) a použiť v prospech obžalovaného (z dôvodu zániku trestnosti stíhaného prečinu, pre ktorý by akýkoľvek druh trestu uložený mu pred účinnosťou novely už nebolo možné s poukazom na ustanovenie § 437k ods.7 Trestného poriadku vykonať) benefit v podobe analogického použitia ustanovenia § 40 ods.1 písm. a) Trestného zákona a u obžalovaného upustiť od potrestania, nakoľko trestnoprávne ustanovenia explicitne neriešia prejednávajúcu procesnú situáciu (v prípade právoplatného výroku o vine) a použitie vyššie uvedenej analógie sa javí odvolaciemu súdu ako najvhodnejšie a zjavne v prospech obžalovaného.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.